бързей (тъ) мѣсто на рѣка дѣто тече водата бързо. ὁ ῥοῦς, τὸ σφοδρὸν τοῦ ῥεύματος. Пенява ся (клатушка ся/устремява ся) като ракъ на бързей. Посл. — бързелъ.

бързецъ (тъ) западний вѣтъръ, в. Ясенецъ, ὁ ζέφυρος ἄνεμος. 2) подситъ, засита на старыт в пушкы. АЗ. 67.

бързешкомъ — шкимъ нар. съ бързане, съ прибързване, чевръсто, пъргаво, за скоро, ταχέως, ἐν τάχει, [illegible] — на бързо. Марищина рѣка ся разбива долу по острый камънешъ и отъ тамъ расплянатa вода бързешкомъ отъ гьолче въ гьолче, отива да ся разлива изъ гястыт шобарлицы на Калинъ долъ. ЗК. 132.

бързеливъ — ва, во — вый (тъ) в. бързъ и бързъ, стрымливъ, устремленъ. При това излѣзе бързелива буря и искорѣнявааше не само голѣмы дърве, нъ и самы тѣ рѣдове поклащаше. РА. 129. по-добре на мързеливъ; но толкозъ не е свойствено.

бързина (та) βία, σπουδή, ταχύτης, скорость, чевръстина, пъргавина. Средства, които бы развили въ ученията уменствения бързина и твърда воля. З. 202. Двата пъти съ голѣма бързина и повторвеше тѣхъ. М. р. 515. той съ голѣма бързина издърпи едно шише (безсмъртна вода) — 526. момичетата двигнахъ рѣчинкыт си съ невъзможна скорость и бързина. Л.Д. 1875. р. 42

бързо нар. в. бързо § на бързо, вкъсо, вкратко, συντόμως, ἐν συντομίᾳ.

бързодумъ, ма, мо — мый (тъ) в. бързорѣкъ.

бързорѣкъ — ка, ко — кый (тъ) в. бързорѣкъ.

бързость (та) в. бързина.

бързота (та) в. бързина. и бързота

бързотия (та) тоже що бързота и бързина. Азъ отъ бързотия не можахъ да му видя чертитѣ на лицето. Л.Д. 1875. р. 137.

бързо скоро, сърчно ||

бързъ — за, зо — зый (тъ) в. бързъ. бързата темия. Д. 57. Мирчо извожда прѣдъ нея бързый коня водеше. М. 4. бързы нодѣ. — 5. тя беше въ рацѣтѣ много бърза. Л.Д. 1875. р. 145. Когато я научи, дѣще, що да тичешъ? — Сама самица, бърза бързица. Пк. 137. Петко попитва р. ако трѣбва да ся ввърли въ морето, за да въстанатъ да заведатъ не бързы лъжы на смъртьтя дѣто наказваше. РА. 131. Нъ ако быль отъ бързы тѣ хора. З. 958. бѣхъ като человѣкъ, който плава въ единъ потокъ бързъ и дълбокъ. Т. 64. Человѣчески тѣ поколѣния ся истичатъ като водыт на една бърза рѣка. Т. 309.

бързя — ишь гл. дѣ. в. бързамъ и обързя

бъркалкя (та) в. бъркачка, χουλιάρα, κουτάλα.

бъркамъ, в. бъркамъ гл. д. и сръд. 3) бърникамъ, ровя, ...

Да ти кажа, какъ ке съ мома да спишъ, да и бъркашъ у десна пазуха. Д. 43. Пазухы му бъркамъ като во кяшка.

2) бъркамъ, пъхамъ, пикамъ, въпиквамъ, ... си рѫката да бърникамъ да търси или да извади нѣщо, χώνω τὸ χέρι μου. Бъркамъ изъ водата, бъркамъ въ тендерета, въ гърното, въ кацата, въ ... бъркамъ изъ дребовыт си, бъркамъ му въ пазвата. Косми тѣ му въ очитѣ му бъркатъ. Бъркамъ му въ гърлото. Не бъркай на баща си въ паницата.

бързица (та) ловецъ който рано чи, ... бързи. Сама самица бързи бързица. Посл. 2) ... отъ бубы или бъзичъ плодове, която скоро преспѣва. Имаме свѣдѣния

бързоконецъ (тъ) в. сърдварникъ, конници които придружаватъ сватбата, конна дружина на младоженика: старый сватъ и старосватица, кумъ и кумица, заложникъ, дѣверъ, бързоконци, сѣчы и звъны, безъ конче сватба не бива. Пк. 107. Момъкъ пакъ ги прикани да дойдатъ въ недѣли да го съпроводятъ на вѣнчило веднъжъ, кои ся казватъ бързоконци (момкова дружина) — 112–115. Повирь тѣхнитѣ бързоконци на два реда, а по срѣдѣ имъ ... отъ десна си страна имѣюцъ старего свата, а отъ лѣвая дѣвера. Пк. байрактарьтъ, слѣдъ него два и два бързоконцитѣ, слѣдъ тѣхъ зетьтъ. Ч. 84. — бързоконникъ — ница — ици.

бързоконникъ (тъ) тоже що бързоконецъ

бързоногъ, га, го — гый (тъ) който има бързы крака, който може да тича бързо, ταχύπους. Аталанта бѣше дъщеря на Схея царя на островъ Скиросъ, много бързонога. Т. 7. Ахилесъ бързоногый. Ом.

бързокракъ, ка, ко — кый (тъ) тоже що бързоногъ, срв. щъркокракъ.

бързоходецъ —

бъркалка (та) каквото е орядие с което се бъркатъ бъркало

1) мѣсъ, смѣсямъ, размѣсямъ, карищисвамъ. Забърквамъ, разбърквамъ, разбивамъ, ἀναταράσσω; бъркай дивяката, да не ... бъркамъ тримъ за тебе. посл. Бъркамъ капъ